

25 N

DIA INTERNACIONAL PER A
L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA
CONTRA LES DONES

- 01** HISTÒRIA DEL 25 N
- 02** LLEIS I POLÍTIQUES
- 03** ESTADÍSTIQUES
- 04** DADES
- 05** SERVEIS I RECURSOS
- 06** CONSCIENCIACIÓ SOCIAL

01 HISTÒRIA DEL 25 N

ORIGEN

El 17 de desembre de 1999, l'Assemblea General de les Nacions Unides va designar el 25 de novembre com el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona en honor a les germanes Mirabal i, va convidar governs, organitzacions internacionals i organitzacions no governamentals a organitzar activitats adreçades a sensibilitzar el públic respecte la violència de gènere en aquest dia com una celebració internacional.

LES TRES GERMANES

Cada 25 de novembre es commemora el Dia Internacional contra la Violència de Gènere, un moviment iniciat el 1981 a Llatinoamèrica en honor a Minerva, Pàtria i Maria Teresa Mirabal, tres germanes dominicanes que van ser assassinades el 25 de novembre de 1960 per ordre del dictador Rafael Leònides Trujillo, del que eren opositores.

La violència contra les dones, és un problema estructural que té l'origen en la manca d'equitat en les relacions entre homes i dones en diferents àmbits, i que hi persisteix tant en l'àmbit públic com en el privat.

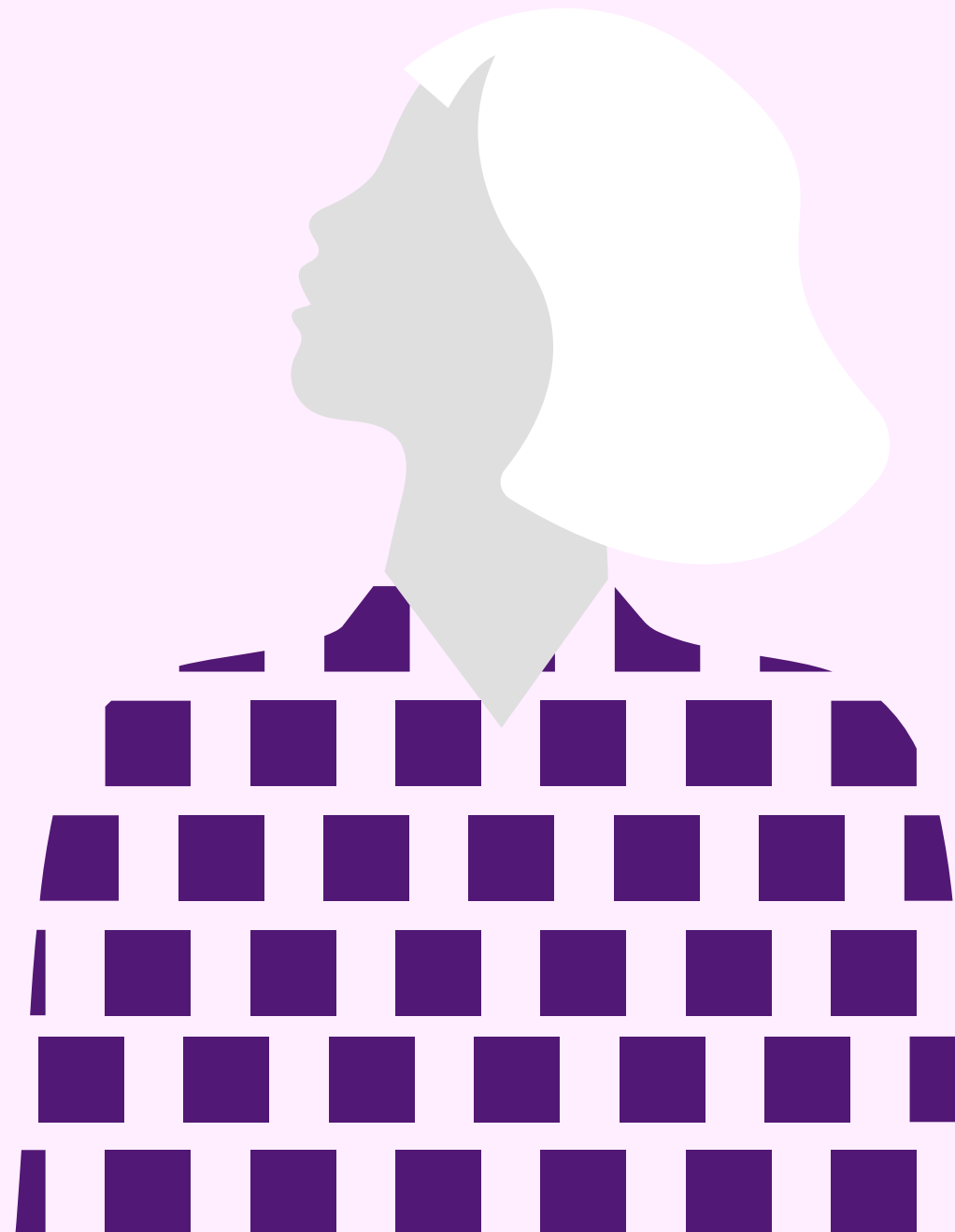
02 LLEIS I POLÍTIQUES

♥ ÀMBIT INTERNACIONAL

L'**ONU** va emetre el 1993 una resolució que incloïa l'emblemàtica “Declaració sobre l'eliminació de la violència contra la dona”, a la qual va definir com **“tot acte de violència basat en el gènere que té com a resultat possible o real un dany físic, sexual o psicològic, incloses les amenaces, la coerció o la prohibició arbitrària de la llibertat, ja sigui que passi a la vida pública o a la vida privada”**.

Altres conferències mundials convocades per **Nacions Unides** han servit per atorgar al problema de la violència contra les dones un lloc preeminent en el debat polític i social de la Comunitat Internacional: Mèxic 1975, Copenhaguen 1980, Nairobi 1985, Beijing 1995 i Nova York 2000.

La **IV Conferència de Dones celebrada a Beijing** significà un punt d'inflexió clau per determinar el tractament que s'havia de portar a terme per fer front a la violència vers les dones; és la primera vegada que s'afirma que aquest tractament s'ha d'integrar en polítiques de conjunt i que requereix solucions integrals.

El 18 de desembre del 1979, es va fer un gran pas envers la igualtat de drets per a les dones, quan l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la **Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona (CEDAW)**, que va entrar en vigor com a tractat internacional el 3 de setembre de 1981 després de la ratificació per 20 països.

♥ ÀMBIT EUROPEU

El **1986**, en el sí del Parlament Europeu, es planteja per primera vegada el problema de la violència contra les dones, mitjançant la Resolució sobre Agressions a la dona.

El **1994**, el Parlament Europeu adopta la Resolució sobre violacions de les llibertats i drets fonamental de les dones.

El **1997**, s'impulsa la iniciativa Daphne, per donar suport als països perquè desenvolupin programes d'acció comunitària adreçats a promoure mesures preventives per combatre la violència sobre les dones i els i les menors i adolescents.

ÀMBIT ESTATAL

Les referències sobre la promoció de la igualtat de drets entre homes i dones no apareixen fins al reconeixement de la **Constitució Espanyola de 1978**.

Fins al **Codi Penal (CP)** de 1983, la relació conjugal en els maltractaments d'un home cap a una dona es considerava un atenuant. Serà amb el **CP del 89** que apareix per primer cop el delicte de violència domèstica habitual.

El 2002, el Consell de Ministres aprova per unanimitat la Carta de **Drets dels ciutadans davant la Justícia**, que reconeix el dret dels ciutadans a ser defensats de forma immediata i efectiva pels Jutjats i Tribunals, fent especial menció als casos de violència física o psicològica en l'àmbit familiar.

El 2003 es produeix una important reforma amb la **Llei 27/2003 reguladora de l'Ordre de Protecció** que atorga a la víctima l'estatut integral de protecció que pot fer valer davant l'Administració.

A l'Estat espanyol s'utilitza el concepte de violència de gènere, definit a la **Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de gènere**, *“com a manifestació de la discriminació, la situació de desigualtat i les relacions de poder dels homes sobre les dones, exerceixen sobre aquestes qui siguin o hagin estat els seus cònjuges o els que estiguin o hagin estat lligats a elles per relacions similars d'afectivitat, fins i tot sense convivència.”*

Llei Orgànica 4/2015, de 27 d'abril, de l'Estatut de la víctima del delicte. En aquesta llei es recullen tot un seguit de previsions constitutives del catàleg de drets de la víctima. D'aquesta llei és destacable la previsió de drets de la víctima extraprocedimentals. Seguidament, es regula el dret de la víctima a participar en el procés. Finalment, en aquesta llei es regulen previsions dirigides a la protecció de les víctimes, a conscienciar mitjançant campanyes informatives, a impulsar la cooperació social i la labor de les Oficines d'Assistència a les Víctimes de delicte, entre altres.

♥ ÀMBIT AUTONÒMIC I LOCAL

L'any 2003 s'aprova la Resolució JUI/3338/2003 del Departament de Justícia i Interior, per la qual es dona publicitat a l'Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya que disposa que les **Oficines d'Atenció a les Víctimes del Delicte** del Departament de Justícia constitueixin els punts de coordinació de les Ordres de Protecció de les víctimes de violència domèstica.

L'any 2006, la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de **Reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya**, estableix en l'article 19.1: *“Totes les dones tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal, i a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, maltractaments i de tota mena de discriminació”*.

Llei 5/2008 del dret de les dones per a l'erradicació de la violència masclista. La Llei vol contribuir a fer visibles totes les formes en què s'exerceix la violència masclista i tots els àmbits en què es pot produir, tot abordant-la de manera integral.

La **Llei 17/2015**, de 18 de juliol, **d'igualtat efectiva de dones i homes** aprovada per la Generalitat de Catalunya es tracta d'una regulació feta d'acord amb les competències de l'autogovern de Catalunya, i s'emmarca dins la categoria de norma específica complementària de la Llei orgànica 3/2007, del 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.

El concepte de violència de gènere, segons el Codi Penal, es refereix a les agressions que es produeixen en el marc d'una relació de parella o exparella (àmbit Estatal).

En canvi, l'expressió “violència masclista” és un concepte més ampli que fa referència a una agressió d'un home cap a una dona, sigui en una relació de parella o fora (àmbit autonòmic català).

El Parlament de Catalunya, va aprovar la **Llei 17/2020, del 22 de desembre**, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. Aquesta llei té la vocació d'ampliar, reforçar i actualitzar la Llei 5/2008.

Llei Orgànica 10/22, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, més coneguda com la llei de «només sí és sí», es vertebrava en dos eixos principals, la regulació de la necessitat que hi hagi un consentiment exprés i explícit en les relacions sexuals i l'eliminació de la distinció entre agressió i abús sexual, considerant agressions sexuals totes aquelles conductes que atemptin contra la llibertat sexual sense el consentiment de l'altra persona.

Un altre dels punts a què pretén donar resposta aquesta nova llei és la violència sexual comesa a l'àmbit digital, cosa que comprèn la difusió d'actes de violència sexual a través de mitjans tecnològics, la pornografia no consentida i l'extorsió sexual.

LLEIS QUE PROTEGEIXEN ALTRES DRETS

Llei Orgànica 8/2015, de 22 de juliol, de modificació del sistema de protecció de la infància i adolescència, BOE de 23 de juliol de 2015, i **Llei 26/2015, de 28 de juliol, de modificació del sistema de protecció de la infància i adolescència**, BOE de 29 juliol 2015. La modificació del sistema de protecció de la infància i adolescència incorpora una major consideració i l'**interès superior dels menors**. Es dona al concepte infant un contingut triple: com a dret substantiu, principi general de caràcter imperatiu i norma de procediment.

L'aprovació de la **Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència** (LOPIVI) ha introduït nombrosos canvis que comporten un avenç en favor d'una millor protecció de nens, nenes i adolescents davant de la violència. Suposa, a més, un gran canvi de paradigma en passar a un abordatge integral que actua davant de tota mena de violència en totes les fases, amb un clar enfocament preventiu i pedagògic.

Llei per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i erradicar l'LGTFBifòbia és una llei aprovada el 2 d'octubre de 2014 al Parlament de Catalunya. L'objecte de la llei és "establir i regular els mitjans i les mesures per a fer efectiu el dret a la igualtat i a la no discriminació per raó d'orientació sexual, d'identitat de gènere o d'expressió de gènere". Conté mesures com ara la creació d'un servei d'atenció integral, estableix l'obligació de donar formació a professionals, preveu el deure d'intervenció, estableix intervencions a tots els àmbits de la vida d'una persona LGTBI+ i disposa també d'un Règim d'infraccions i sancions. També implementa la inversió de la càrrega de la prova i la coeducació.

Així mateix, les administracions públiques de Catalunya han de garantir a les persones LGTBI que pateixen o es troben en risc de patir qualsevol tipus de violència o discriminació el dret a rebre de manera immediata una protecció integral, real i efectiva.

El **Protocol marc per una intervenció amb la diligència deguda en situacions de violències masclistes** va ser aprovat per acord de govern el passat 22.11.2022. És un document de bases, que incorpora les transformacions impulsades per la modificació de la llei 17/20 a la llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar les violències masclistes.

Com a conseqüència, el Protocol marc conté un nou paradigma d'intervenció i, per tant, reconfigura el marc conceptual des del qual comprem les violències masclistes i el seu abordatge. Concretament, aquest nou model posa les dones, infants i adolescents al centre, per això, té com a fil conductor els seus drets i necessitats, els quals han d'orientar en tot moment la intervenció de manera que garanteixi l'accés efectiu als drets.

03 ESTADÍSTIQUES

VIOLÈNCIA MASCLISTA EN L'ÀMBIT DE LA PARELLA

Nombre de fets penals d'acord amb la tipificació inicial que es registra en l'àmbit policial a cada Oficina d'Atenció al Ciutadà (OAC) en el moment de la denúncia.

	1r trimestre 2024	2n trimestre 2024	3r trimestre 2024	4t trimestre 2024	TOTAL
FETS PRINCIPALS (SENSE TRENCAMENTS DE CONDEMNA)	3.350	3.789	-	-	7.139
TRENCAMENTS DE CONDEMNA	604	637	-	-	1.241
DENÚNCIES	3.922	4.393	-	-	8.315
DETINGUTS MAJORS D'EDAT	1.862	2.122	-	-	3.984
DETINGUTS MENORS D'EDAT	0	0	-	-	0
VÍCTIMES ATESES	4.055	4.425	-	-	8.480

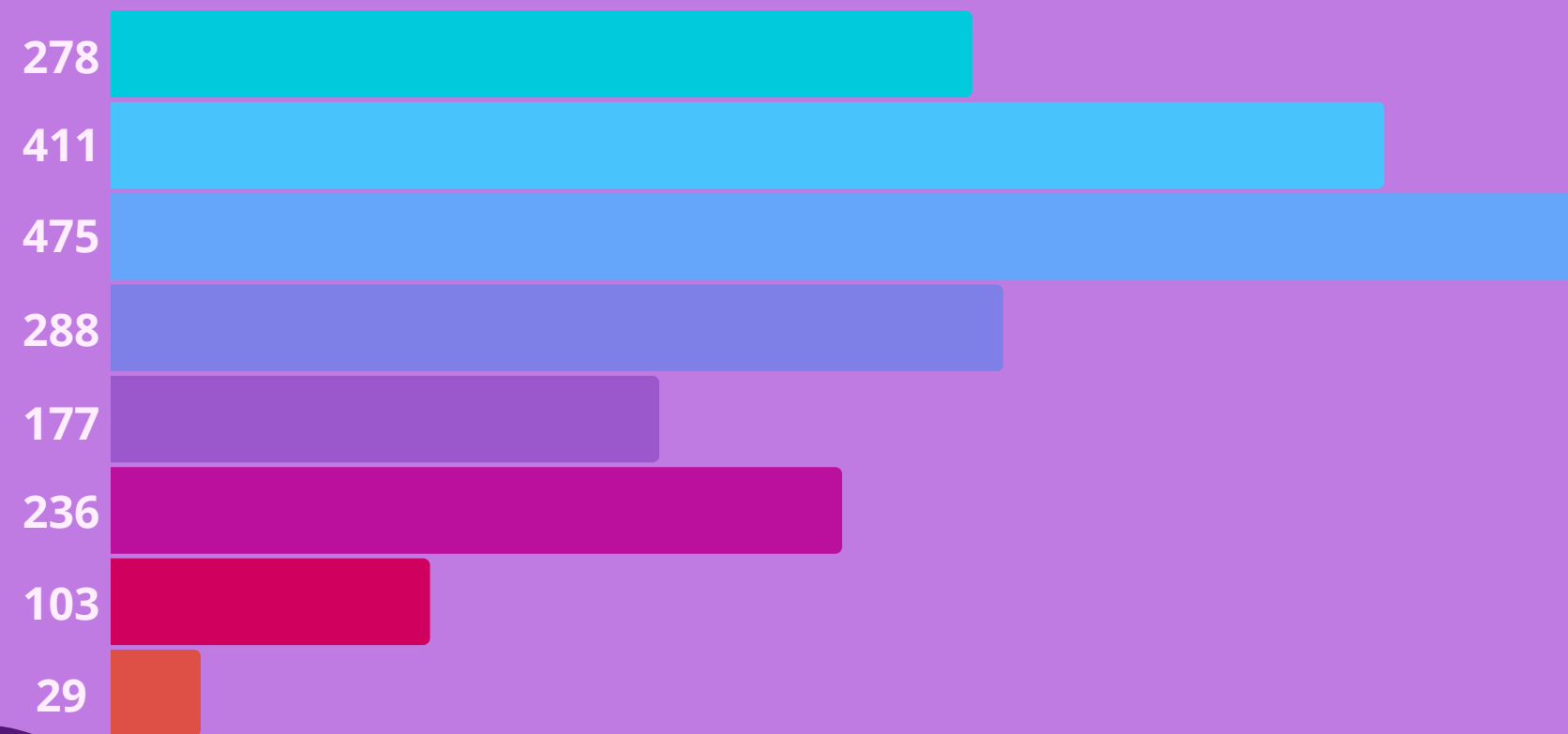
Font: Generalitat de Catalunya. Departament d'Interior i Seguretat Pública.

Violència Masclista en l'Àmbit Social o Comunitari.

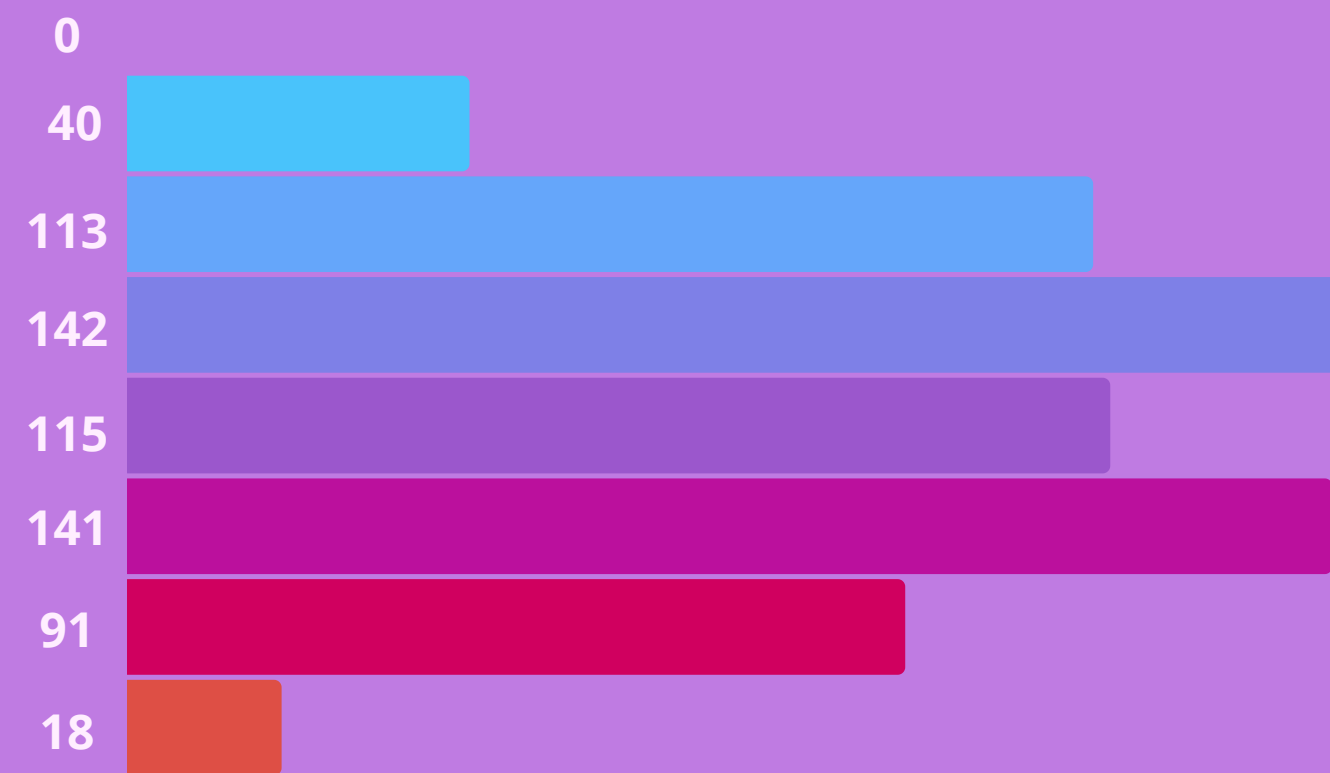
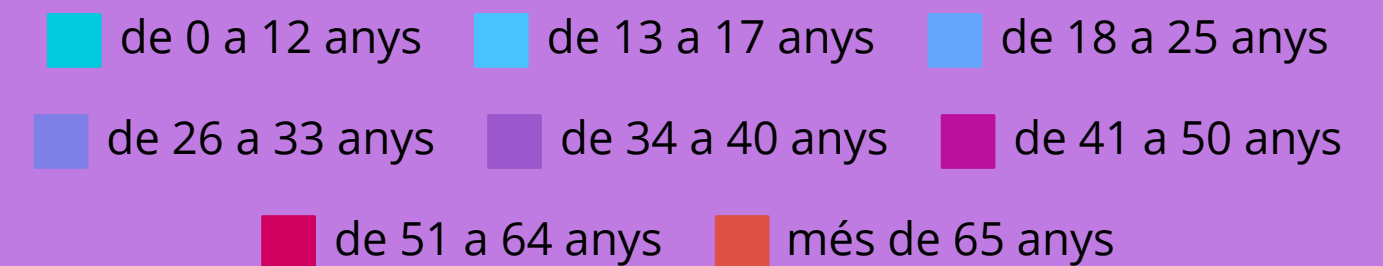
Tipologies relacionades amb delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, durant el 2023.

Nombre de dones que han estat víctimes de la vulneració al *Dret de la dignitat* i al *Dret del lliure desenvolupament de la personalitat en matèria sexual*, com per exemple les agressions sexuals, abusos sexuals, abusos i agressions a menors de 16 anys, assetjament sexual, exhibicionisme o provocació sexual, prostitució i corrupció de menors.

SUPERVIVENTS

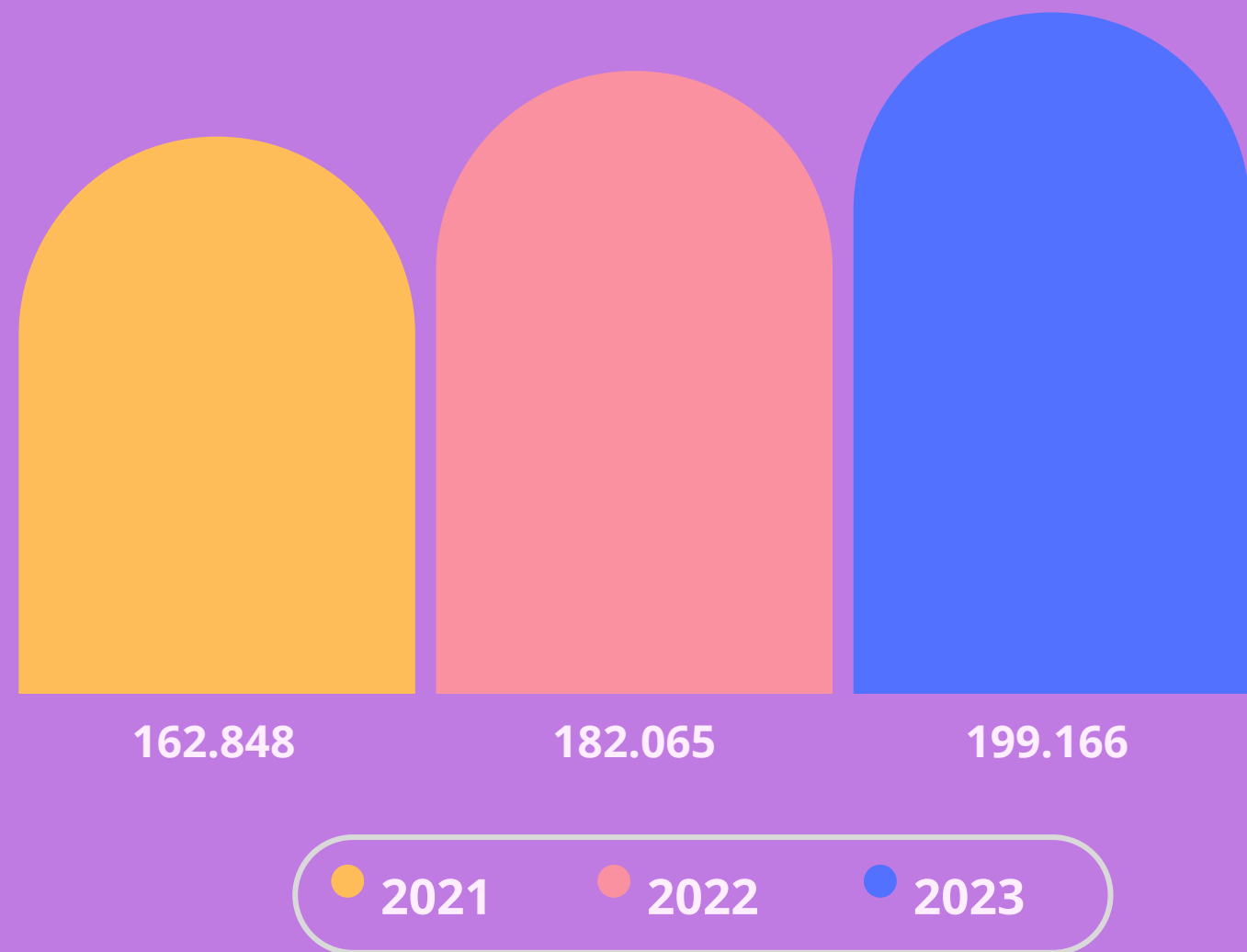

AGRESSORS

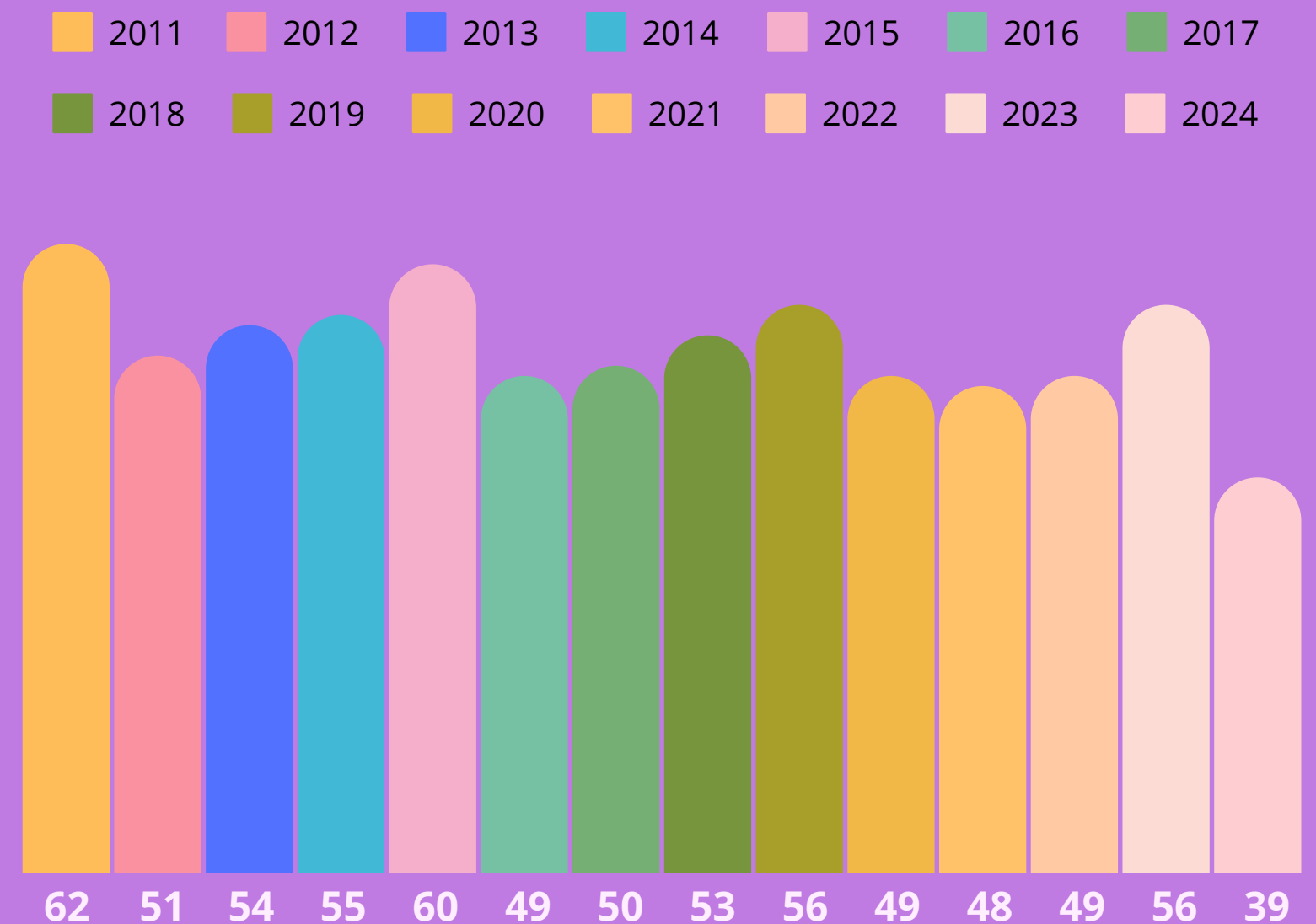

Font: Institut Català de les Dones

Nombre de denúncies per violència de gènere en els últims anys a Espanya.

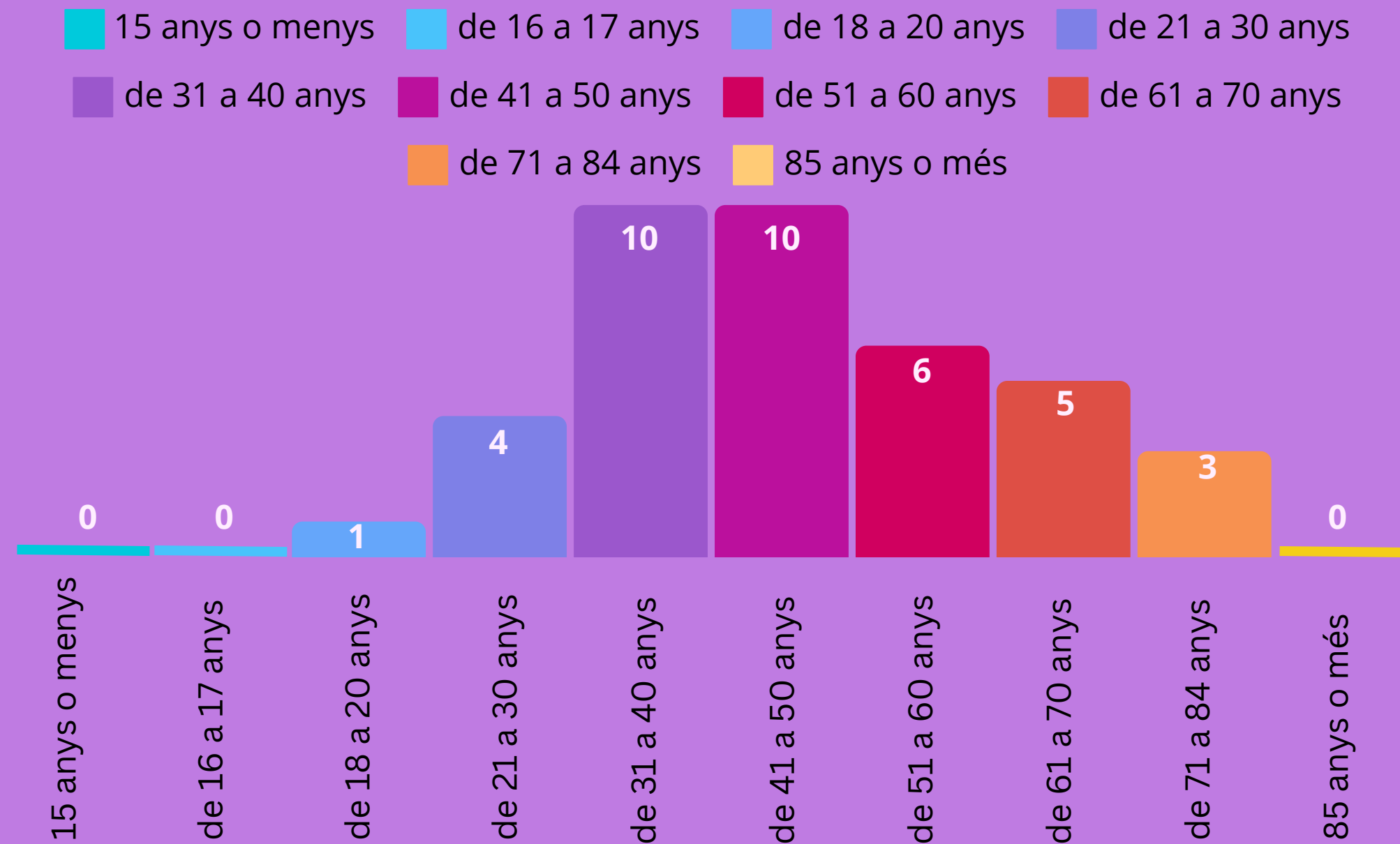

% dones víctimes mortals per violència de gènere a Espanya en mans de les seves parelles o exparelles 2011-2024.

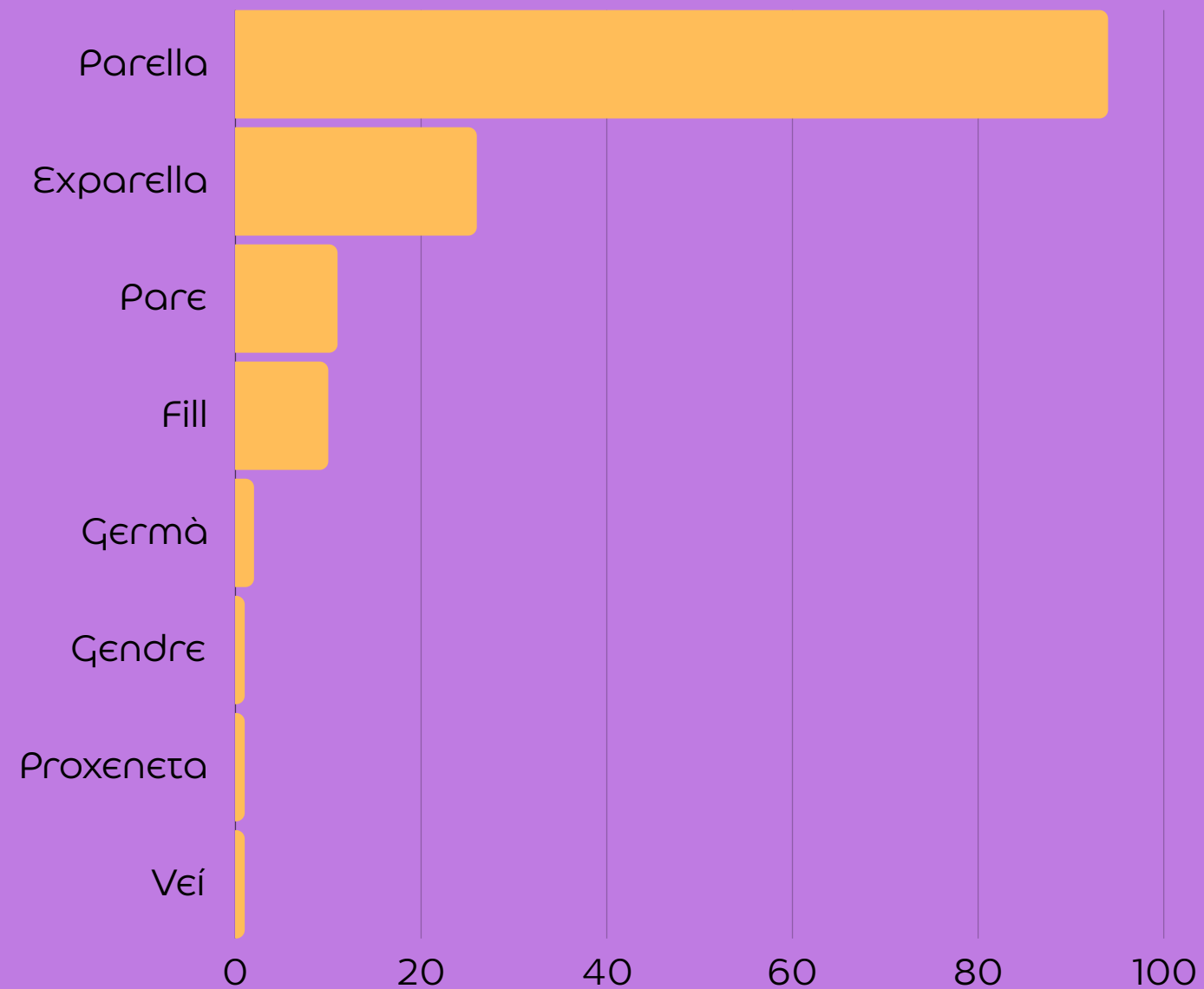
Font: Observatori per a la Igualtat / Institut Català de les Dones

Nombre de dones víctimes mortals per violència de gènere segons grup d'edat, l'any 2024.

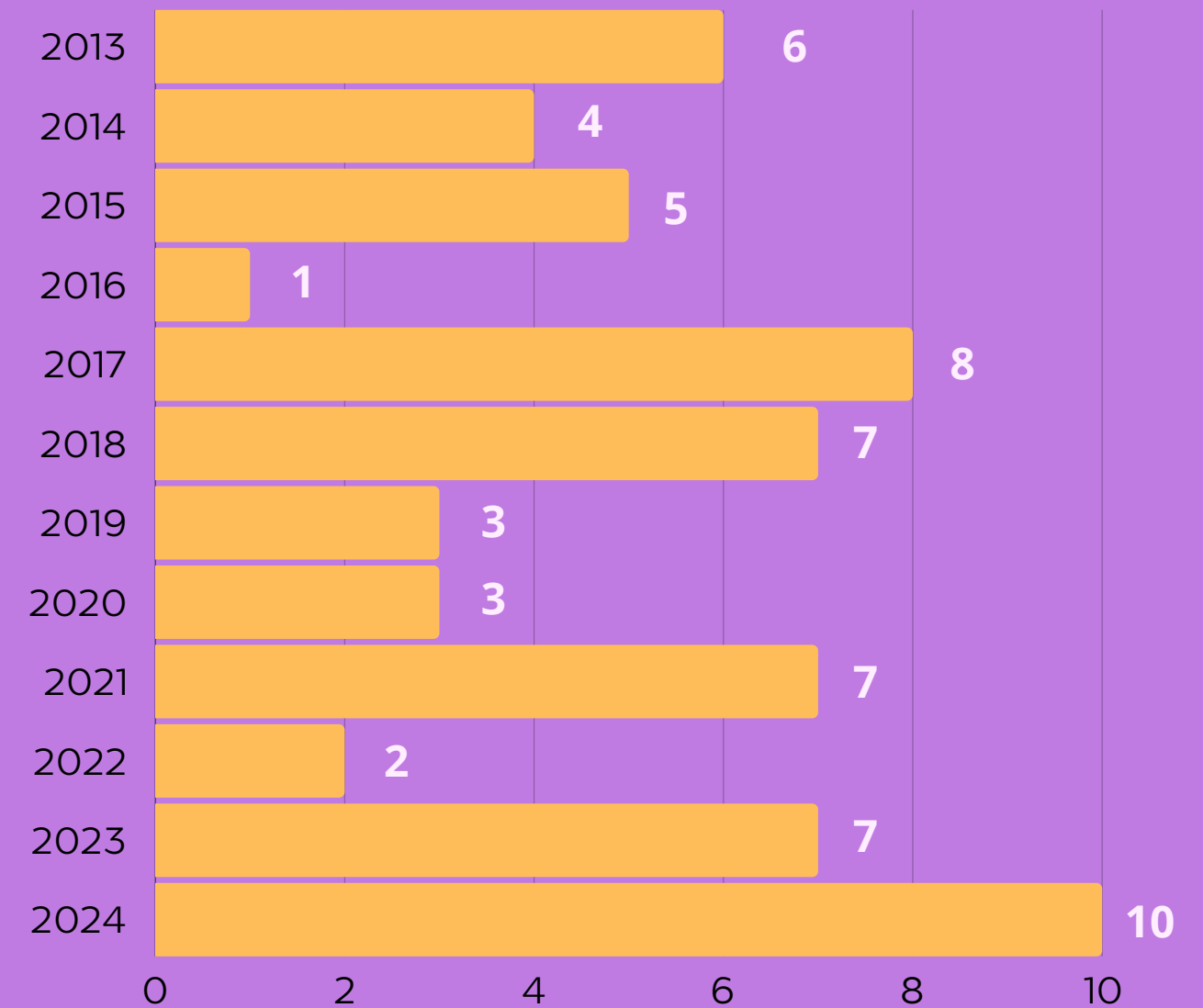

Font: **Delegación del Gobierno contra la Violencia de Género**

RELACIÓ DE LA DONA SUPERVIVENT AMB L'AGRESSOR

NOMBRE DE MENORS VÍCTIMS MORTALS DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE, ASSASSINATS PELS SEUS PARES O PER LES PARELLES DE LES SEVES MARES 2013-2024.

Font: Institut Català de les Dones i

04 DADES

Catalunya és la comunitat autònoma on els jutjats deneguen més **ordres de protecció**. L'any 2021, l'últim amb dades anuals disponibles, se'n van tramitar 5.112, però més de la meitat (2.633) van ser denegades.

Segons la Fiscalia, són més de 150.000 les **denúncies per violència de gènere** que es presenten a Espanya anualment. Tot i això, les condemnes que hi ha per delictes d'acusació i denúncia falsa són del 0,03%.

La violència de gènere aquest any ha causat **21 orfes**. Només aquest any s'han presentat 45.900 denúncies i 50.600 trucades al 016. Des del 2003 fins ara s'han comptabilitzat 1.275 dones assassinades i 453 orfes.

Des de principi d'any **10 menors** han estat **assassinats** en el conjunt de l'estat espanyol a conseqüència de la violència vicària. En nou casos els assassins eren els pares i en un, la parella de la mare.

El Consell General del Poder Judicial (CGPJ) defineix les ordres de protecció com: **les resolucions judicials que ofereixen "l'estatus de protecció integral a les víctimes de violència domèstica, per mitjà de l'adopció de mesures cautelars penals i civils, així com altres mesures d'assistència social"**. El criteri per atorgar-les, segons el CGPJ, es basa en el fet que existeixin "indis fonamentats de comissió de delictes o faltes de violència domèstica", així com una "situació objectiva de risc per a la víctima".

La **violència vicària** és un tipus de violència masclista s'utilitza per fer mal i controlar a les dones, en molts casos quan aquestes han fet el pas de separar-se.

05 SERVEIS I RECURSOS D'ATENCIÓ EN VIOLÈNCIA MASCLISTA

Serveis gratuïts i confidencials d'atenció, assessorament i acompanyament a les **dones, els seus fills i filles i/o persones dependents a càrrec seu.**

SERVEIS SOCIALS BÀSICS
CONSELL COMARCAL DE L'ANOIA

Adreça't als Serveis Socials Bàsics del teu municipi. Trobaràs professionals que t'oferiran informació, orientació i assessorament. Si ho necessites, pots trucar al Consell Comarcal de l'Anoia.

 93 805 15 85

SERVEI D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LES DONES ANOIA
SIAD ANOIA - CONSELL COMARCAL DE L'ANOIA

Informació i orientació personalitzada, acompanyament psicològic personalitzat i assessorament jurídic.

 SERVEI D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LES DONES ANOIA

 621 23 01 09 621 23 01 09
 siad@anoia.cat

SIE - SERVEI INTERVENCIÓ ESPECIALITZADA
IGUALADA

Servei especialitzat d'atenció i recuperació a dones i fills i filles afectats per processos de violència masclista.

 93 804 82 65
 bustia-sieccigualada@gencat.cat

SERVEI D'ATENCIÓ INTEGRAL
A LA DIVERSITAT AFECTIVA, SEXUAL I DE GÈNERE
SAI ANOIA - CONSELL COMARCAL DE L'ANOIA

Servei d'informació, assessorament i acompanyament a tota la població i, en especial a les persones LGTBIQ+.

 SERVEI D'ATENCIÓ INTEGRAL A LA DIVERSITAT AFECTIVA, SEXUAL I DE GÈNERE ANOIA

 727 74 27 40 93 805 15 85
 sai@anoia.cat

En una situació d'urgència per violència masclista, podeu contactar:

		
PER A EMERGÈNCIES	MOSSOS D'ESQUADRA IGUALADA	LÍNIA D'ATENCIÓ CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA
truca al 112	938 75 98 40	900 900 120
		Gratuït i confidencial 365 dies, 24h

06 CONSCIENCIACIÓ SOCIAL

El Consell Comarcal de l'Anoia té un ferm compromís per erradicar les violències masclistes i LGTBIfòbiques, realitzant accions per tal d'avançar en el seu abordatge des d'una vessant transversal i amb el compromís i la corresponsabilitat dels agents del territori així com de la societat en general amb la qual ens cal teixir complicitats i generar vies de col·laboració.

La lluita contra les violències masclistes és una lluita col·lectiva que necessita tota la societat. Perquè les violències masclistes no són un fet aïllat ni privat. Perquè les violències masclistes són el principal problema de seguretat pública que té el país. Perquè no són un problema de les dones. Són un problema de tota la societat.

Encara tenim molt normalitzades actituds i comportaments masclistes de menyspreu, ridiculització, control o dominació vers les dones i els seus cossos. I encara és molt sovint desprendre's dels estereotips sobre les víctimes i sobre els agressors, els dubtes sobre la intenció de la víctima o supervivent que denuncia la situació de violència i de la complicitat amb l'agressor.

Les persones podem contribuir a evitar que es produeixi la violència establint i compartint estàndards sobre què és acceptable i què no ho és en el nostre entorn.

PER UNA ANOIA SENSE VIOLÈNCIA

